

Եկեք ինձի, բոլոր յոզնած ու բեռնաւորումներ...

Մարտի 11.28

ԲԱՐԻ

Նոյեմբեր, 2014թ.

№ 10 (61)

Հուլիսի 2009թ. Նախափ

ԱՍՏՕՈՒ ԽՈՍՔԻ ԳՈՐԾԸ

ԻՆՉՆ Է ԱՍԵՆԱԿԱՐԵՎՈՐԸ
ՔՈ ԿՅԱՆՔՈՒՄ

ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

ՄԱՆՐԱՊԱՏՈՒՄՆԵՐ

ԱՄՍԱԳԻՐ

Նոյեմբեր, 2014թ., № 10 (61)

Լույս է տեսնում 2009թ. մայիսից

ԱՅՍ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԿԱՐԴԱՅԵՐ

Վրեժ Սաֆոյան	
Աստծու Խոսքի գործը.....	1
Ի՞նչն է ամենակարևորը քո կյանքում.....	5
Նազիկ Գասպարյան	
Վկայություն.....	7
Մոլեռանդ Ֆադինայի և նրա մոր դարձի գալու պատմությունը.....	9
Տիշապակի գիրք.....	11
Աստծու ձայնը.....	12
Նաշվեպվություն.....	13
Կանչի՛ր ինձ, և ես քեզ կապարասիսանեմ.....	14
Խնդրեցե՛ք, և ալիքի փրվի ձեզ.....	16

Սիրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք աղոթել, որ բերքի միջոցով տարածվի Ավետարանի Բարի Լուրն ու ցանվեն ճշմարտության սերմերը, որպեսզի մարդիկ դառնան Աստծուն և հավիտենական կյանք ունենան:

Սիրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք ձեր դիտողությունները, առաջարկությունները, նվիրատվությունները ուղարկել խմբագրություն: Մենք սիրով հաշվի կառնենք ձեր արձագանքները: Հեռ.՝ 093-532-526, 093-954-930

ԱՍՏԾՈՒ ԽՈՍՔԻ ԳՈՐԾԸ

«Միտքդ բեր հիմա ուրկե որ ինկար ու ապաշխարե և բու առաջուան գործերդ ըրէ.....» Հայրնություն 2.5

Միրելինե՛ր, եկեք տեսնենք, թե Աստված ինչ գործ է անում մեր կյանքում: Հաճախ մեզ թվում է, թե Աստծու գործը մեր կյանքում այն է, որ Նա մեզ ազատի փորձանքից, պահի չարից, բժշկի մեր հիվանդությունները: Իհարկե, Տերը գիտե մեր կարիքները, ու Ինքը այդ ամենը անում է թե հավատացյալի, և թե անհավատի կյանքում: Սակայն այսօր կարիք կա հասկանալու Աստծու գործը մեր կյանքում: «Միտքդ բեր հիմա ուրկե որ ինկար ու ապաշխարե և բու առաջուան գործերդ ըրէ.....» Հայտն. 2.5: Մարդ երբ գնում է բժշկի, բժիշկը նրան նախ հարցնում է, թե ինչից և որտեղից է սկսվել հիվանդությունը: Մեր երկնային Բժիշկը նույնպես մեզ ասում է. «Հիշիր, թե որտեղից ես ընկել»: Եվ այսօր մեզ պետք է տեսնել, թե որտեղից ենք ընկել մենք: Աստված մեր կյանքում Իր գործն սկսում է այնտեղից, որտեղից որ մենք ընկել ենք: Մենք պետք է ճանաչենք անկման բուն արմատը, ու ոչ թե հետևանքները: Հետևանքները շատ են՝ հպարտություն, չարություն, բարկություն, նախանձ, ատելություն և այլն: Բայց Տերն ուզում է, որ մենք ճանաչենք մեր հիվանդության բուն արմատը, որպեսզի բժշկի կարիք գգանք: Եթե մենք չիմանանք, թե որն է մեր հիվանդության բուն արմատը, բժշկի կարիք չենք գգա: Աստծու Խոսքն ասում է, որ

հիվանդն ունի բժշկի կարիք: Եթե մենք ուզում ենք բժշկություն գտնել, պետք է մոտենանք Տիրոջը: Մարդը կարող է երկար տարիներ լինել հավատքի մեջ, բայց չիմանա, թե որտեղից է ընկել:

Մենք պետք է հասկանանք, թե ինչից և որտեղից ընկավ Ադամն ու հոգևոր իմաստով ինչ հիվանդություն ստացավ: Սուրբ Գիրքն ասում է, որ Ադամի մեղքը ժառանգաբար տարածվել է բոլոր սերունդների վրա: Ծննդոց 2.16-17-ում կարդում ենք. «Եվ Աստուածը պատուիրեց մարդին ասելով, պարտեզի ամեն ծառիցը համարձակ կեր. Բայց բարիի և չարի գիտության ծառիցը մի ուտիր. որովհետև նորանից կերած օրդ մահով պիտի մեռնիս»: Մենք տեսնում ենք, որ Աստված Ադամին ասաց, որ պարտեզի բոլոր ծառերից կարող է համարձակորեն ուտել, ընդ որում մաս Կենաց ծառից, որը պարտեզի կենտրոնում էր: Աստվածաշունչն սկսում և ավարտվում է կենաց ծառից ուտելու հրավերով. «Ով որ ծարավ է թող գա և Ես կենաց ջուրը նրան ձրի կտամ»: Աստված օգնի, որպեսզի մեր հոգու աչքերը բացվեն, և մենք հասկանանք Աստծու նպատակը մեր կյանքում: Երբ Ադամը չկերավ Կենաց ծառից, Եվային էլ չտվեց ուտելու: Այդ էր պատճառը, որ հակառակորդն իր ստով խաբեց Եվային: Ծննդոց 3 գլխի սկզբնական մասում հակառակորդը, Աստծու Խոսքին հա-

Պեյսեմբեհ, 2014թ., ԾԿ 10 (61)

կառակ, Եվային ասում է. «Եթե ուտես, չես մեռնի»: Այստեղ երևում է, թե ինչից ընկավ Ադամը, ինչով հիվանդացավ: Երևում է նաև Ադամ մարդու հավատքը:

Աստված Ադամին ստեղծելիս նրա մեջ դրել էր հավատալու ունակություն: Մարդն ունակ է հավատալու: Հավատալով՝ մարդը կատարում է ընտրություն և ազատ է այդ ընտրության մեջ: Աստված երբեք չի բռնաճնշում մարդու ընտրության հարցում: Սա նույնպես Տիրոջ մեծությունն է: Ոչ մի մեղք չի կարող արգելել, որ մարդը մոտենա Աստծուն, քանի որ Հիսուս Քրիստոսի արյունը բոլոր մեղքերից մեզ սրբում է: Եթե մենք մեր ուշադրությունը կենտրոնացնում ենք մարդու արարքների վրա և մտածում ենք, որ դա է արգելում Տիրոջը մոտենալուն, պետք է իմանանք, որ դա ընդամենը հեռանքն է, դա բուն արգելք չէ: Մարդը հավատքից է ընկել, և հավատքն էլ պետք է վերականգնվի մարդու մեջ: Եվ հարց է առաջանում՝ ո՞ր հավատքից: Ոչ թե մարդն այլևս չի հավատում, որ Աստված կա, այլ չի հավատում Աստծու Խոսքին: Երբ նա չի հավատում ու չի վստահում Աստծու Խոսքին, բժշկություն էլ չի լինում: Չի լինում նաև հաղորդակցություն մարդու և Աստծու միջև: Բայց չէ՞ որ Աստված կենդանի է, և մենք կենդանի Աստծուն ենք պաշտում: Եթե մենք Նրա խոսքին չենք վստահում, այդ հաղորդակցությունը կտրվում է, ինչպես կատարվեց Ադամի հետ:

Հակառակորդի բերած փառքի գայթակղությունը շատ մեծ էր՝ «եթե ուտես, աստվածների պես կլինես»: Եվ

ցավոք, այսօր էլ այդ փառքի գայթակղությունը շատերին է գերել՝ թե աշխարհում և թե եկեղեցում: Եվ ովքեր ուզում են ազատվել, Տիրոջ գործությունը այսօր էլ ներկա է քանդելու այդ կապանքները: Մենք պետք է ամբողջությամբ համաձայնվենք, Աստծու Խոսքին որպեսզի մեր կյանքում կատարվի այդ հոգևոր բժշկությունը: Երբ մենք կասկածում ենք Աստծու Խոսքին, նշանակում է մենք կասկածում ենք Նրա սիրո, Նրա բարության վրա և դառնում ենք հոգևոր անդամալույծներ: Սա հավատացյալի կյանքում ամենաձանր վիճակն է, որովհետև այս վիճակում մարդը երես է դարձնում Աստծուց: Եթե մարդ մեկին այլևս չի հավատում, ապա նրանից հեռանում է, նրան մերժում է իր սրտում: Եվ Սուրբ Հոգու գործը այսօր մեր կյանքում սա է, որ այն, ինչ որ Եղեմի պարտեզում չկատարվեց, այսօր կկատարվի երկրի վրա, մեզանից յուրաքանչյուրի կյանքում: Եվ ով որ «այո» է ասում, Աստծու Խոսքը և հավատքը շաղախվում են, ինչպես ասվում է Մարկոս 11.22-23-ում. «Յիսուս պատասխան տալով՝ ըսավ անոնց. Աստծոյ հավատք ունեցեք: Քանզի ճշմարիտ կըսեմ ձեզի, ով որ այս լեռանը ըսէ՝ ելի՛ր ու ծովը ինկի՛ր և իր սրտին մեջ չերկմտի, հապա հավատայ թե որ ըսե կըլլայ, պիտի ըլլայ անոր ինչ որ ըսէ»:

Աստծու հավատք ունենալ նշանակում է հավատալ և վստահել Աստծու Խոսքին: Այդ ժամանակ մեր անձը կկառուցվի ամենասուրբ հավատքի վրա: Եվ այսօր, ցավոք, ոչ բոլորի կյանքում է սա կատարվում, քանի որ մարդը, չունենալով վստահություն

Աստծու Խոսքի վրա, վախենում է Աստծուն մոտենալ՝ կարծելով, թե կգրկվի իր համար թանկ շատ բաներից: Աստված այսօր ուզում է Իր բժշկությունը մարդու կյանքում սկսել հենց այնտեղից, որտեղից որ մարդն ընկել է՝ Աստծու Խոսքի նկատմամբ նրա անհավատությունից:

Եվ պատահական չեն այն խոսքերը, որ Հիսուսն ասաց Իր աշակերտներին, թե Աստծու վրա ունեցած հավատքով ինչեր կարող են անել: Բնականաբար, մենք սարքեր տեղափոխելու կարիք չունենք, սակայն սատանայի շատ ամրոցներ ու շատ արգելքներ մեր կյանքում կարող են քանդվել և արմատախիլ արվել Աստծու վրա ունեցած հավատքի միջոցով: Եվ եթե այդպիսի լեռներն ու արգելքները չեն քանդվում, նշանակում է մեր հավատքը չի շաղախվել Աստծու Խոսքի հետ և մեզ օգուտ տալ չի կարող, քանի որ մենք երկմտում ենք: Իսկ եթե մեր հավատքը հաստատուն լինի Աստծու Խոսքի վրա, մեր կյանքում կկատարվեն հետևյալ խոսքերը. «Անոնք ելան ու ամեն տեղ կքարոզեին և Տերը անոնց գործակից էր ու խոսքը կը հաստատեր այն նշաններով, որոնք անոնց հետ կերթային» Մարկոս 16.19-20: Միայն այն դեպքում մեր կյանքում կտեսնենք Աստծու Խոսքի բժշկությունը, հրաշքները, նշաններն ու խոստումները, երբ մեր անձերը կառուցենք ամենասուրբ հավատքի վրա: Այդ դեպքում մենք փորձությունների, հոգևոր պատերազմների ժամանակ կունենանք հաղթություն, և ինչքան էլ այդ դժվարությունները մեզ զարկեն, չեն կարող քանդել մեր կառույցը,

քանի որ նախ պետք է քանդեն Աստծու Խոսքը, իսկ Աստծու Խոսքը ոչ մի քանի, փորձություն կամ դժվարություն չի կարող քանդել: Եթե նույնիսկ ամբողջ դժոխքը դուրս գա Աստծու Խոսքի դեմ՝ Նա հավիտյան հաստատ է թե երկնքում և թե երկրի վրա: Երանելի է այն մարդը, ում կյանքում սա կատարվել է:

Մենք պետք է քննենք մեր անձերը, արդյո՞ք այս բժշկությունը մեր կյանքում սկսվել է, և եթե չի սկսվել, պետք է աղոթենք ոչ միայն մեր առօրյա մեղքերից, այսինքն՝ հետևանքներից, այլև բուն հիվանդությունից՝ անհավատությունից ազատվելու համար: Հավատքը բժշկվելուց հետո, կվերանան նաև հետևանքները: Մենք ինչքան էլ փորձենք մեր ուժերով մեր մեղքերի դեմ պայքարել, միևնույնն է, կպարտվենք: Սակայն երբ Աստծու Խոսքը հաստատվի մեր սրտերի մեջ, և մենք հաստատված լինենք Աստծու Խոսքի վրա, մեր կյանքում կլինի հավատքի հաղթություն, և մեղքի հետևանքներն էլ կվերանան: Եվ երբ որ խոսքը հաստատվի, մարդը փառքի գայթակղությանն այլևս չի գնա, ինքը չի փառավորվի, քանի որ կտեսնի, որ այդ բժշկությունը կապ չունի իր անձի ու իր ուժերի հետ: Այդ ժամանակ մարդը միայն Նրան կերկրպագի և միայն Նրան կփառավորի: Այսօր հաճախ տեսնում ենք, որ շատ հավատացյալներ ինչ-որ փոքր պորբեմից, դժվարությունից կամ հիվանդությունից խեղճացել են, կույ են եկել, ծունկի են իջել, ընդունել են հակառակորդի մտքերը, հանձնվել են այդ պորբեմին և քիչ է մնում, որ մերժեն Տիրոջը: Սակայն ժամանակն է, որ մենք մեր

Պեյսեմբեհ, 2014թ., ԾԿ 10 (61)

հավատքը կառուցենք Աստծու Խոսքի վրա, մեր հայացքն ուղղենք Աստծու Խոսքին, ոչ թե նայենք պորբլեմին, դժվարությանը, հիվանդությանը: Միայն այս դեպքում կունենանք հաղթություն՝ Հիսուսի անունով:

Մենք Աստծուն չենք հավատացել միայն այս կյանքի համար, մենք ճանապարհ ունենք անցնելու, մենք անապատ ենք անցնում, որպեսզի հավիտյան Տիրոջ հետ լինենք, և այս բարի պատերազմը մղում են բոլոր նրանք, ովքեր Հիսուսին ընդունել են իրենց միակ Տեր ու Փրկիչ: Աստված գիտե, որ մարդն ուժ չունի հաղթելու, և մեր մեջ դրել է այդ մանանեխի հատը՝ Աստծու Խոսքը: Եվ մենք պետք է հավատանք՝ Նա, որ մեր մեջ է, ավելի զորավոր է, քան այն ամենը, որ աշխարհի մեջ է՝ փորձությունները, դժվարությունները, հիվանդությունները և նույնիսկ ամբողջ դժոխքը: Մենք պետք է նայենք ոչ թե մեզ, այլ Նրան՝ Քրիստոսին: Երբ որ մենք վստահենք Աստծուն, կունենանք հավատքի հաղթություն: Սա կլինի մարդու կյանքի ամենամեծ հրաշքն ու նրա հոգևոր կյանքի ամենահամեղ կերակուրը:

Մենք շատ հաճախ հավատքը կապում ենք մեր պատկերացումների, զգացմունքների հետ, սակայն սա Աստծու հավատք չէ: Երբ Նեեմանը եկել էր Եղիսե մարգարեի մոտ՝ բժշկվելու, նրա հավատքը կապված էր իր մտքերի և պատկերացումների հետ: Նա մտածում էր, որ մարգարեն դուրս կգա, ձեռքը կդնի, և ինքը կբժշկվի, այսինքն՝ իր բժշկությունը կապում էր մարգարեի հետ: Եվ պատահական չէր, որ Աստված թույլ

չտվեց, որ մարգարեն դուրս գար, այլ Նեեմանին ուղարկեց Իր խոսքը՝ 7 անգամ լվացվի Զորդանանում և կբժշկվես: Նրա հավատքը շաղախված չէր Աստծու Խոսքի հետ և մագ էր մնում, որ նա մնար նույն գերության մեջ: Աստված ճիշտ ժամանակին Իր խոսքով հարված հասցրեց Նեեմանի հավատքին, և երբ այն փլվեց, Նեեմանի միտքը բացվեց, և նա ականջ դրեց մի հասարակ ծառայի խոսքին, որի միջոցով Աստված էր խոսում: Եվ այդտեղ Նեեմանի հավատքը խառնվեց Աստծո խոսքին: Նրան բժշկողը Հորդանանի ջուրը չէր, այլ Աստծու Խոսքի նկատմամբ հավատքը, որն էլ ազատեց հիվանդության գերությունից: Փորձությունների միջոցով Աստված քանդում է մարդու անհիմն հավատքը և թույլ չի տալիս, որ մարդը գերի լինի աշխարհին, մեղքին, հիմն մարդուն: Աստված ուզում է, որ այս հավատքը մեր մեջ կառուցվի ու դառնա մեր ամենօրյա կյանքը, ինչպես եղավ Հորի կյանքում: Նա հավատքով հաստատված հայտարարեց, որ իր Փրկիչը ողջ է, և եթե Նա իրեն սպանի էլ, ինքը Նրան պետք է երկրպագի: Եվ այստեղ է, որ երևում է մարդու ներքին կառույցը: Այստեղ մարմինն ու արյունը չեն խոսում, այլ հավատքն է խոսում, և երբ մեր մեջ հավատքն է խոսում, երկնքի դռները բացվում են, և մարդը հաղորդ է լինում կենդանի Աստծու հետ: Թող Աստված օգնի, որ այս հավիտենական կյանքի գործը հենց այս պահից սկսվի մեզանից յուրաքանչյուրի կյանքում, և միայն ու միայն Աստված փառավորվի մեր մեջ: ԱՄԵՆ:

Վրեժ Սաֆոյան

ԻՆՉՆ Է ԱՄԵՆԱԿԱՐԵՎՈՐԸ ՔՈ ԿՅԱՆՔՈՒՄ

Որտեղի՞ց է գալիս չարությունը: Ինչո՞ւ է կյանքը լեցուն այսքան դժբախտություններով, հիվանդություններով, աղետներով, դավաճանություններով և միայնակներով:

Մեր դժբախտությունների և պարտությունների պատճառն այն է, որ մենք Աստծուց զատված ենք, անջատված ենք, թողնված ենք ինքներս մեր կամքին, և բնականաբար չենք կարող ապրել ճշմարիտ կայնքով: Մենք խաբում ենք, դավաճանում ենք, մեկս մեկիս ցավ ենք պատճառում: Մենք վատ սովորությունների գերին ենք: Մենք ինքներս չենք կարող փոխվել:

Այդ ամենը մեղքի արդյունք է: Մեղքը կա ցանկացած մարդու ներսում: Աստվածաշնչում ասվում է. «Որովհետև ամենքը մեղանչեցին և Աստծո փառքից պակասեցին» Հռոմ. 3.23: Ինչպես նաև «...ամեն ով որ մեղք է գործում, մեղքի ծառա է» Հովհ. 8.34:

Մեղքը բոլորին ցավ ու դառնություն է բերում՝ և՛ անձամբ մեզ, և՛ մեզ շրջապատողներին: Այն սրտում թողնում է մեղավորության զգացում և հիասթափություն: Մեղքը մեզ կործանում է և հեռացնում Աստծուց:

Սակայն Աստված Իր հավիտենական սիրով ցանկանում է մեզ ազատել

մեր մեղքերից: Դրա համար Նա ընդունում է աներևակայելի որոշում. Նա մարմնանում է, դառնում մարդ ու գալիս աշխարհ: Պողոս առաքյալն այդ մասին այսպես է գրում. «Նա, որ Աստծո կերպարանքումը լինելով, հափշտակություն չհամարեց Աստծուն հավասար լինել, այլ Իր անձն ունայնացրեց, և ծառայի կերպարանք առնելով՝ մարդկանց նման լինելով, մարդու նման եղավ» Փիլ. 2.6-7:

Երբ Հիսուս Քրիստոսը խաչի վրա մահացավ, Նա մեր մեղքերի գինը վճարեց Իր սուրբ արյունով: Մարդկանցից ոչ ոք դա անել չէր կարող: Եվ հետո Նա հարություն առավ, որպեսզի մենք հնարավորություն ունենանք Իր հետ հաղորդակցվելու, Իր սիրո մեջ ապրելու:

Այսպես Հիսուս Քրիստոսը դարձավ ամեն մեկին դեպի երջանկություն տանող ճանապարհը:

Ձեռնարկ, 2014թ., ՎՊՈ (61)

Հիսուսը կանչում է. *«Եկեք ինձի բարի հոգնած ու բեռնավորվածներ և ես ձեզ պիտի հանգեցնեմ» Մատթ. 11:28:*

Դու կարող ես Հիսուսին ընդունել որպես քո Տեր ու Փրկիչ: Դրա համար պետք է հավատաս, որ Հիսուս Քրիստոսը մահացել է քո մեղքերի համար, և Աստծուց ներում խնդրես:

Հովհաննու ավետարանում գրված է. «Վասնզի Աստված այնպես սիրեց աշխարհը, մինչև որ իր միածին Որդին տվավ, որպեսզի ամեն ով որ անոր հավատա՝ չկորսվի, հապա հավիտեանական կյանք ունենա» Հովհ. 3:16:

Հաշտվելով Աստծու հետ՝ դու դառնում ես Նրա ընտանիքի անդամը, Նա դառնում է քո հայրը, իսկ դու՝ Նրա որդին: Սա հենց ամենամեծ երջանկությունն է: Դա գալիս է այն ժամանակ, երբ դու հավատում ես, որ

Աստված Իր հավիտեանական սիրով սիրում է քեզ: Նա ուզում է, որ դու ապրես մեղքից ազատ կյանքով ու լցված լինես Իր սիրով: Չէ՞ որ Նա է քեզ արարել: Եվ միայն Նա գիտի, թե ինչպես քեզ երջանիկ դարձնի. «Ես եկա, որ կյանք ունենան և ալ ավելի ունենան» Հովհ. 10:10:

Հ Ի Մ Ա Ք Ա Յ Լ Ը Զ Ո Ն Ն Է :

Երբ դուք հանդուրժեք ուրիշների թերությունները, նրանք էլ կհանդուրժեն ձեր թերությունները:

* * *

Եթե ձեզ թվում է, թե Աստված ձեզանից հեռացել է, ի՞նչ եք կարծում, ո՞վ է ումից հեռացել:

* * *

Աղոթողը դադարում է մեղք գործել, իսկ մեղավորը դադարում է աղոթել:

* * *

Ինչ որ կատարվում է ձեր շուրջը, դա միայն արտացոլանքն է նրա, ինչ կատարվում է ձեր սրտում... Կարգի բերեք ձեր սիրտը:

* * *

Մարդիկ բաժանվում են երկու խմբի՝ արդարների, որոնք իրենց մեղավոր են համարում և մեղավորների, որոնք իրենց արդար են համարում:

ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆ

Տեր Հիսուսի հետ իմ հանդիպումը տեղի է ունեցել 1998 թվականի աշնանը: Այդ օրն ինձ համար եղավ շրջադարձային, և ես ամբողջ սրտով ընդունեցի Հիսուսին: Իմ կյանքը չէի կարող պատկերացնել առանց Նրա: Սկսվեցի Սուրբ Հոգով և մեկ տարի չանցած դարձա եկեղեցու անդամ:

Անցել եմ հալածանքների և փորձությունների միջով, որոնք ինձ ոչ թե հեռացնում էին իմ Փրկչից, այլ ընդհակառակը, ավելի էին ամրապնդում հավատքս Տիրոջ սիրո վրա:

Մի օր ձախ ձեռքս սկսվեց ցավել, և ես մտածեցի, որ դա սովորական աղերի կուտակում է: Բայց մի օր ձախ կրծքագեղձումս կոշտություն զգացի: 2011 թվականի մարտին ստուգվեցի Քանաքեռի Ֆանարջյանի անվան Ուռուցքաբանության ազգային կենտրոնում, և մամոգրաֆիկ ստուգման արդյունքում ձախ կրծքագեղձումս հայտնաբերվեց (Cr) սարկոմա կոչվող քաղցկեղ: Բժիշկ Անդրեյ Սերգենիչն ինձ խորհուրդ տվեց անհապաղ վիրահատվել:

Իմ վիրահատությունն ինչ-ինչ

պատճառներով հետաձգվեց մինչև 2013 թվականը, երբ վիճակս կտրուկ վատացավ: Վիրահատությունից հետո հաստատվեց իմ հիվանդության ախտորոշումը՝ ինֆիլտրատիվ ծորանային քաղցկեղ Cr 2, ճարպաբջջանքի ինվազիվ աճով, թևատակի 17/հ-ում հիպերպլազա: Ամմիջապես բուժող բժիշկն ինձ նշանակեց արդյունավետ քիմիոթերապիա և ճառագայթաբերապիա:

Երբ մտա քիմիոթերապիայի բաժանմունք, հենց միջանցքում թույլների հոտից վատ զգացի և խնդրեցի ինձ անմիջապես տուն տանել: Իմ մեջ հոժարություն չկար քիմիոթերապիա ընդունելու: Սկսեցի աղոթել և հոգս դրեցի եկեղեցում, որ եթե Տիրոջ կամքն է, Նա իմ սրտում դնի այդ հոժարությունը: Մի օր, երբ քույրերով մեր տանն աղոթում էինք, զգացի Տիրոջ ներկայությունը: Նա խոսեց իմ սրտի հետ և ասաց. «Իմ արյան մեջ կա բժշկություն»: Ես չգնացի քիմիոթերապիայի:

Վիրահատությունից անցել էր մեկ տարի, և ես ոչ մի անգամ չգնացի բժշկի: Գարնանն իմ հիվանդությունը

Շաբաթիկե, 2014թ., №10 (61)

սրվեց, ցավեր ունեի ոչ միայն վիրահատված շրջանում, այլև ամբողջ մարմնումս: Դժվարությամբ էի քայլում, ձախ ձեռքս այտուցվել էր մինչև մատներս: Ձախ ձեռքով նույնիսկ մեկ բաժակ ջուր վերցնելն ինձ ցավ էր պատճառում: Ես միշտ այցելում էի հավաքույթների և բժշկության աղոթքաժողովների՝ խնդրելով հոգուս ու հավատքիս բժշկություն: Իմ հույսը Տերն էր, և ես պատրաստ էի Նրա ձեռքից ընդունելու այն, ինչ որ Նրա կամքն էր:

Մարտ ամսվա աղոթքաժողովի ժամանակ ես զգացի Հիսուսի հպումը ինձ և շատ ուրախացա: Խնդրեցի Տիրոջը, որ ինձ հաստատի Իր կամքի մեջ: Տեսիլք տեսնող քույրը վկայեց, որ Տերը պիտի բժշկի: Իմ սիրտը լցվեց ուրախությամբ ու հավատքով:

Մի քանի օր անց մեր ավագ եղբայրներն այցելեցին Նորակերտ՝ մի հիվանդ քույրիկի համար աղոթելու և նրան յուղով օծելու: Ինձ համար էլ աղոթեցին ու յուղով օծեցին: Աղոթքի ժամանակ զգում էի Հիսուսի ներկայությունը, և սրտիցս դուրս եկան աղոթքի այս խոսքերը. «Շնորհակալ եմ բժշկությանս համար»: Դա ինձ համար անսպասելի էր, և ես հասկացա, որ ներսումս բժշկություն է կատարվել:

1-2 օր անց ես զգացի թեթևություն,

քնում էի հանգիստ, առանց դեղերի, ձեռքս ազատ շարժում էի, ցավերս դադարել էին: Հունիսի 13-ին զնացի հիվանդանոց ստուգվելու, որովհետև 2-րդ կարգի հաշմանդամ էի, և հերթական ստուգման ժամանակն էր: Սոնոգրաֆիայի բժշկուհին թղթերս մայելուց հետո զարմացած ասաց, որ ինձ մոտ ամեն ինչ նորմալ է, բոլոր օրգաններս առողջ են: Նույնը հաստատեց ռենտգենոլոգը: Անալիզներս մաքուր էին: Ես վկայեցի, որ ինձ Տերս է բժշկել: Բուժքույրը, որ պիտի եզրակացություն գրեր, ասաց, որ ինձ համար լավ չի լինի, եթե ճիշտը գրեն, քանի որ կարող է հաշմանդամության կարգը իջեցնեն: Սակայն ես ասացի, որ ինձ Աստված է բժշկել ու չեմ ուզում, որ Նրա կատարած գործը ծածկվի: Բուժքույրը զարմացած մայեց ու հարցրեց, թե որ հավատքից եմ: Ես պատասխանեցի, որ Ավետարանի հավատքի քրիստոնյաների եկեղեցուց եմ:

Շնորհակալ եմ իմ Հիսուսից Իր բժշկության համար: Շնորհակալ եմ իմ բոլոր քույրերից, եղբայրներից, ովքեր ինձ համար հոգս են արել: Թող Աստված օրհնի նրանց կյանքը:

Նազիկ Գասպարյան

Էջմիածնի շրջան, գ. Նորակերտ

ՄՈԼԵՌԱՆԴ ՖԱԴԻՆԱՅԻ

ԵՎ ՆՐԱ ՄՈՐ ԴԱՐՁԻ ԳԱԼՈՒ

ՊԱՏՄՈՒԹՅՈՒՆԸ

Ես ծնվել եմ Իրանում: Մանկուց ամեն օր աղոթում էի: Դպրոց գնալուց առաջ Դուրանն անգիր պիտի սովորեի: Ես ատում էի քրիստոնյաներին և նրանց հալածանքների մասին լսելիս անչափ ուրախանում էի: Մեզ ասել էին, որ քրիստոնյա սպանելու դեպքում երկինք գնալու անցագիր կստանանք: Ես հետևում էի իսլամի բոլոր նորմերին: Երբ ինձ թվում էր, թե չեմ կարողացել իսլամի կանոններով մաքրվել, աղոթքս դադարեցնում էի, մաքրություն խնդրում և նորից սկսում աղոթել: Մի աղոթքի ժամանակ դա կարող էր տասն անգամ կրկնվել: Ես շատ էի ընկճվում: Ի վերջո, իմ մեջ ինքնասպանության միտք արթնացավ:

Ես ինձ շատ հեռու էի գգում ավահից, որովհետև մայրս մահամերձ հիվանդ էր: Ես մորս ասացի, որ ուզում եմ վերջ տալ կյանքիս: Մայրս ասաց.

- Եթե դու ուզում ես քեզ սպանել, ապա ինձ էլ պիտի սպանես:

- Ես դա կանեմ քեզ համար, և մենք երկուսով կմեռենք,- պատասխանեցի ես:

Եթերում քրիստոնեական հաղոր-

դում էր, և հենց այդ պահին ականջիս հասան քրիստոնյա քարոզչի հետևյալ խոսքերը.

- Եղբայրներ՛ր, քույրեր՛ր, այսօր ձեզ համար հատուկ խոսք կա Տիրոջից: Եթե դուք կորցրել եք հույսը, եթե դուք ընկճված եք և ուզում եք ինքնասպանություն գործել, կանգ առեք և զանգահարեք մեզ:

Մայրս զանգահարեց և գրուցեց քրիստոնյա քարոզչի հետ, ինչը շատ զայրացրեց ինձ: Ես համառորեն կրկնում էի. «Ես ինձ կսպանեմ, և ոչ ոք չի կարող ինձ կանգնեցնել»:

Մայրս ընդունեց Հիսուսին և սկսեց աղոթել: Ես բարկացած ասում էի մորս.

- Ինչո՞ւ դու դա արեցիր կյանքիդ վերջում, հիմա դու դժոխք կընկնես:

Հետո ես լսափողը վերցրի մորս ձեռքից ու, հակառակվելով քարոզչին, հայտարարեցի. «Ես ինձ կսպանեմ, և քո Հիսուսը ոչինչ չի կարող անել»:

- Դու ցանկացած ժամանակ կարող ես քեզ սպանել, գոնե մի շաբաթ ժամանակ տուր Հիսուսին,- առարկեց քարոզիչը:

- Լավ, ես կաղոթեմ և կսպանեմ մի

Շաբաթի երեք, 2014թ., 09:10 (Ե)

շաբաթ, որից հետո նորից ձեզ կգան-
գահարեն և կասեն, որ մեկ շաբաթ
փորձեցի Հիսուսին, իսկ Նա ոչինչ
չարեց, և ինքնասպանություն կգործեն:

Հաջորդ օրը վաղ առավոտյան ես
աղմուկից արթնացա ու տեսա, որ
մայրս քայլում էր այնպես, կարծես
բացարձակ առողջ անձնավորություն
լիներ: Ես մորս ասացի, որ անհապաղ
հիվանդանոց պիտի գնանք: Այնտեղ
բժիշկները մորս հետազոտեցին, ար-
յունն ստուգեցին և ասացին.

- Հրաշք է կատարվել, ցրված
կարծրախտի ոչ մի հետք չկա
օրգանիզմում:

- Չի կարող պատահել, դուք շփոթ-
վում եք, բժիշկ,- պնդում էի ես:

- Սա շփոթմունք չէ, հրաշք է կա-
տարվել, ո՞ր իմամին եք դուք աղոթել:

Բժիշկը մի քանի անգամ կրկնեց
հարցը:

- Դա իմամը չէր,- պատասխանեցի
ես,- դա Հիսուսն էր:

Երբ ես այս խոսքերն արտաբե-
րեցի, իմ սիրտը փոխվեց: Ես ասացի
Հիսուսին. «Հիսուս, Դու Կենդանի
Աստված ես, Դու մաքրեցիր ինձ և
իմաստավորեցիր իմ կյանքը: Իմ
կյանքը Քեզ է պատկանում»:

Այսօր Ֆադինան և նրա մայրը
հալածանք են կրում Քրիստոսին ըն-
դունելու համար:

Սիրելիներ, աղոթենք այն բոլոր
քրիստոնյաների համար, ովքեր հա-
լածվում ու նախատվում են Քրիստոսի
համար: Եբր.13.3-ում գրված է.
*«Հիշեցեք կապանքների մեջ եղողնե-
րին՝ որպես թե դուք էլ իրենց հեռ
բանտարկյալ եք, և նրանց, որ տա-
ռապանքներ են կրում, քանի որ դուք
ինքնեղ էլ մարմնի մեջ եք»:*

Մի հավատացյալ տատիկի հարցնում են.

- Արդյո՞ք սատանան ձեզ հիշեցնում է ձեր մեղքերի մասին:

- Իհարկե հիշեցնում է,- պատասխանում է տատիկը,- բայց ես նրան
ուղարկում եմ արևմուտք, իսկ երբ նա վերադառնում է՝ ուղարկում եմ արևելք:
Այդպես էլ նա գնում է արևմուտքից արևելք, արևելքից արևմուտք, և այդպես
էլ չի կարողանում գտնել իմ մեղքերը:

- Իսկ ինչո՞ւ հատկապես արևմուտք և արևելք եք ուղարկում ձեր
քննամուն:

- Պատճառը շատ պարզ է: Չէ՞ որ Աստվածաշնչում գրված է. «Որչափ որ
արևելքը արևմուտքեն հեռու է, այնչափ հեռացուց մեզմե մեր հանցանքները»
Մաղմոս 103.12:

ՀԻՇԱՏԱԿԻ ԳԻՐՔ

«Այն ժամանակ Տիրոջից վախեցողները միմյանց հետ խոսեցին, և Տերն ունկնդրեց ու լսեց, և հիշատակի գիրք գրվեց Նրա առաջ Տիրոջ երկնային ունեցողների ու Նրա անվան վրա մտածողների համար» Մատթիա 3.16:

Աստված անտարբեր չէ երկրի վրա տեղի ունեցածի նկատմամբ: Նա ամեն բան տեսնում ու լսում է: Նա արդար Աստված է: Նա արդար դատավոր է ու չարիքն անպատիժ չի թողնում: Եթե մտածում եք, որ ահեղ դատաստանի օրը գլուխներդ բարձր բռնած պիտի կանգնեք, ապա հիշեք, որ Հայտնության մեջ ասվում է գրքերի մասին: «Եվ տեսա փոքր ու մեծ մեռելներ, որ կանգնած էին Աստծո առջև, և բացվեցին գրքերը, և մի ուրիշ գիրք էլ բացվեց, այսինքն՝ Կենաց գիրքը, և այդ գրքերում գրվածներով մեռելները դատվեցին՝ իրենց գործերի համեմատ» Հայտն. 20.12-15:

Սիրելիներ, մեր ողջ կյանքը ֆիլմի նման նկարահանվում է, և մենք դատաստանի օրը հաշիվ պիտի տանք

մեր ասած յուրաքանչյուր դատարկ խոսքի համար: «Բայց ես ձեզ ասում եմ, թե ամեն դատարկ խոսքի համար, որ խոսում եմ մարդիկ, դատաստանի օրը հաշիվ պիտի տան» Մատթ.12.36:

Եթե ձեր կյանքում կան այնպիսի բաներ, որոնք դուք կուզեիք ջնջել, որպեսզի ոչ ոք չիմանա, և եթե ամաչում եք ձեր նախկին կյանքի համար, ապա միայն մի միջոց կա՝ ընդունել Քրիստոսին և Նրանից մեղքերի թողություն խնդրել: Նրա արյունը մաքրում է մեզ բոլոր մեղքերից: «Եթե խոստովանենք մեր մեղքերը, ապա Նա հավատարիմ ու արդար է՝ մեր մեղքերը մեզ ներելու և մեզ բոլոր անիրավություններից մաքրելու համար» Ա Հովհ.1.9:

Քրիստոսը դրա համար է եկել՝ մեզ մաքրելու, սրբելու և երկինք տանելու:

Պատկեր, 2014թ., ԾԿ 10 (Ե)

ԱՍՏԾՈՒ ՁԱՅՆԸ

Երբ ապաշխարեցի, երիտասարդ էի ու չէի հասկանում, թե ինչպես են հավատացյալներն Աստծու հետ խոսում: Ինչպե՞ս կարող են Աստծուն լսել:

Եվ ահա, եկավ ձմեռը: Այդ օրը ես ուշացավտորուսից և ստիպված էի աշխատավայր հասնել ոտքով՝ քայլելով շուրջ հինգ կիլոմետր: Սառնամանիք, քամի... Արդյունքում ծնկներս ցրտահարվեցին: Երեկոյան նրանք ուռեցին, իսկ արդեն առավոտյան ծածկվեցին պղպջակներով ու այնպես էին ցավում, որ դիպչելն անհնար էր: Անցավ մի քանի օր, սակայն ցավը չմեղմվեց: Աղոթում էի, լացում... Վերջապես ընկերուհուս հարցրի.

- Ի՞նչ անեմ: Ինչո՞ւ Աստված թույլ տվեց սա:
- Դու ինքդ հարցրու Նրան:
- Ես չգիտեմ, թե ինչպես,- պատասխանեցի ընկերուհուս:
- «Դուր թակեք, և կբացվի, խնդրեցեք, և կստանաք»:

Որոշեցի խնդրել: Այդ գրույցը երեկոյան էր, իսկ գիշերն, աղոթքի ժամանակ, լսեցի մի ձայն. «Պետք չէր այդպիսի կիսաշրջագգեստ հագնել»: Ես անմիջապես հասկացա և սկսեցի ներողություն խնդրել Աստծուց:

Հաջորդ օրը ցրտահարության հետքն անգամ չկար:

Հիմա ես գիտեմ, թե ինչպես են Աստծուն լսում:

“Благовестник Евангелия” 2000г.

Մարդիկ ապրում են առանց Աստծու, իսկ հետո զարմանում են, թե ինչու է աշխարհը վերածվում դժոխքի:

* * *

Եթե դու վատ վիճակում ես, գտիր մեկին, ով քեզանից վատ վիճակում է և սկսիր օգնել նրան:

* * *

Մարդիկ հաճախ անմիտ են և էգոիստ: Չմայած այս ամենին՝ ներք նրանց:

ՀԱՇՎԵՏՎՈՒԹՅՈՒՆ

Ես ինքս անհավատ եմ: Վերջերս գրախանութում մի հավատացյալ կնոջ հանդիպեցի: Ես կանգնած էի գրադարակի մոտ, իսկ նա վճարում էր կատարում: Լսում եմ, որ վաճառողուհուն ասում է.

- Ո՛չ, ո՛չ, այս տետրի համար ես կվճարեմ, սա ընդհանուր հաշվին մի գումարեք:

Երևում էր՝ նա ինչ-որ կազմակերպությունից էր, որի համար գնումներ էր կատարել, իսկ իր անձնական գնումը չէր ցանկանում մտցնել կազմակերպության համար կատարած գնումների մեջ: Վաճառողը նրան ասաց.

- Հաշվի մի առեք, չէ՞ որ սա մանրուք է:

- Մանրո՞ւք է,- զարմացավ կինը,- գիտեք, ես միշտ հիշում եմ, որ մի օր պիտի մեռնեմ... Բոլոր մարդիկ էլ պիտի մեռնեն, իսկ հետո՞՝ Դատաստան: Միայն թե ոչ բոլորն են այդ մասին մտածում:

Ես գնում էի տուն, իսկ ականջներումս անընդհատ հնչում էր. «...իսկ հետո՞՝ Դատաստան», «...իսկ հետո՞՝ Դատաստան»:

Մենք բոլորս պիտի հիշենք այդ մասին: Եթե հիշենք, գուցե փողոցներում պակասի հանցագործների թիվը:

“Благовестник Евангелия” 2000г.

«Ինչ չափով որ չափեք՝ նույն չափով կչափվի ձեզ»։ Ղուկաս 6.38

Մեծահարուստ մի մարդ տոնական ճաշկերույթ է կազմակերպում իր տան մեջ՝ բարեկամների հետ ուրախանալու նպատակով: Անսպասելիորեն ջուրը կտրվում է, և տանտերն ստիպված է լինում հրավիրյալներին խնդրել, որ ամեն մեկն իր հետ ջուր բերի: Բարի մարդիկ բերում են ոչ միայն իրենց հասանելի ջուրը, այլ նաև լրացուցիչ՝ չբերողների համար ևս:

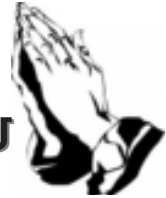
Հյուրերից մեկը, որ նաև հեռու բարեկամ էր տանտիրոջը, նրան վշտացնելու, նվաստացնելու և արհամարհելու նպատակով մի մատնոց ջուր ձեռքը բռնած ներս է մտնում սրահ: Բնական է, բոլորը նեղսրտում են նրա վերաբերմունքից: Երբ խնջույքը ուշ գիշերին վերջանալու մոտ է լինում, տանտերը ծառաներին հրամայում է բերել հյուրերի համար իր պատրաստած նվերները:

Յուրաքանչյուր հրավիրյալ ստանում է ոսկի այն չափով, ինչով ջուր էր բերել, ոմանք՝ սափորով, ոմանք՝ տակառով և ոմանք էլ՝ շշով: Ամենավերջում ծառաները, մոտենալով մատնոցով ջուր բերող մարդուն, նրան էլ տալիս են իր քաժինը...

Շաբաթիկի, 2014թ., ԾԿ 10 (6)

ԿԱՆՉԻՐ ԻՆՁ,

ԵՎ ԵՍ ՔԵՉ ԿՊԱՏԱՍԽԱՆԵՄ

Լատվիայի Վեցալիեբալգ բարձրավանդակի ամենամեծ լճերից մեկը Ինիեշուն է։ Այն ձգվում է մոտ 5կմ և հարուստ է ձկներով։ Այնտեղ ձկնորսների կարելի է հանդիպել միշտ՝ թե՛ ամռանը, թե՛ ձմռանը։ Ահա նախկին անհավատ մի ձկնորսի պատմությունն այն մասին, թե ինչպես է գարնանը գնացել սառցի տակից ձուկ որսալու։

Սառույցն արդեն տեղ-տեղ սկսեցել էր և դարձել վտանգավոր։ Մակայն ինքնավստահ ձկնորսը շարունակում էր գնալ դեպի դեռ հեռվից երևացող, ինչ-որ մեկի կողմից արված անցքերը։ Ափին գյուղացիներն էլեկտրական սղոցով փայտ էին կտրում։ Հանկարծ համարձակ ձկնորսի ոտքերի տակ սառույցը ջարդվեց։ Խեղդվողն սկսեց օգնություն կանչել, սակայն ափի աղմուկը թույլ չէր տալիս լսել նրա ձայնը։ Ձկնորսն զգում էր մոտեցող անխուսափելի մահվան շունչը։ Այդ ժամանակ նա մտածեց, որ եթե Աստված կա, ապա միայն Նա կարող է իրեն փրկել։

Խեղդվողն սկսեց կանչել Աստծուն, մեղքերի համար ներողություն խնդրել, և նրա հոգում խաղաղություն տիրեց. նա պատրաստ էր մեռնելու։ Այդ ժամանակ, բոլորովին անսպասելի, սղոցի ձայնը կտրվեց։ Ձկնորսը վերջին ճիգն արեց օգնություն կանչելու։ Եվ, օ՛ հրաշք. մարդիկ լսեցին նրա ձայնն ու եկան օգնության։

Մի քանի րոպեի ընթացքում անաստվածը դարձավ հավատացյալ։ Տեսնո՞ւմ եք, թե ինչպիսին է մարդը և ինչպիսին՝ Աստված։ Նա միշտ լսում է, երբ մենք դիմում ենք Իրեն։

Մի նորահոգու հարցնում են. «Դու արդյոք ա՞յժմ էլ մեղավոր ես»։
Նա պատասխանում է. «Յավոք սրտի, այո»։ «Իսկ ի՞նչ տարբերություն կա քո անցյալ և ներկա կյանքի միջև»։ Հավատացյալը մի փոքր մտածելուց հետո պատասխանում է. «Առաջ ես մի մեղավոր էի, որը վազում էր մեղքի հետևից, իսկ այժմ ես մեղավոր եմ, որը փախչում է մեղքից»։

ՆԱ Է ՄԵՐ ՕԳՆՈՒԹՅՈՒՆԸ

Ես մանկությունից հավատում էի Աստծուն, բայց այդ հավատքը խառնված էր հեթանոսության հետ: Ես գոհեր էի մատուցում, գնում էի գուշակների, էքստրասենսների մոտ, երբեմն մոմ էի վառում ու կարծում էի, թե քրիստոնյա եմ: Բայց դեռ մանկության տարիներից, երբ դժվարության էի հանդիպում, մտնում էի մի քաբուն տեղ ու աղոթում էի Աստծուն:

Ես զգում էի, որ կա Մեկը, Ով լսում ու տեսնում է: Եվ Աստված ինձ միշտ օգնում էր: Բայց Նրա մասին ես ոչինչ չգիտեի:

Տարիներ անցան, և ահա մի օր սկեսուրս ինձ նեղացրեց: Ես նրան պատասխանեցի ու վիրավորեցի նրա որդուն, որը մեղ էլ չէր տրորի: Հենց այդ օրը հիվանդացավ իմ չորսամյա որդին: Սովորական մրսածություն էր, բայց նա չէր քայլում: Ես կրակի մեջ էի հայտնվել ու հանկարծ հիշեցի, թե ինչ եմ ասել սկեսրոջս: Անմիջապես զոջման աղոթք բերեցի: Եվ ի՞նչ. հրաշք, որդիս սկսեց քայլել: Փառք Հիսուսին:

Իմ կյանքում շատ հրաշքներ են եղել: Ես ապրում էի Բաքվում, դասավանդում էի դպրոցներից մեկում: Երբ սկսվեցին 1988թ. ջարդերը, կատաղած ամբոխը ձգտում էր մտնել դպրոց, բայց Աստված մեզ պաշտպանեց և թույլ չտվեց դա: Փառք Տիրոջը, մենք կարողացանք հասնել Մոսկվա, և այստեղ ես ապաշխարեցի:

Փառք Տիրոջը, Նա է իմ ապավենն ու հույսը:

Ս.Ա. Կարապետյան
“Христианская газета”, 1998

Մի անգամ Ֆրիդրիխ Մեծ թագավորը Բեռլինի փողոցներով քայլելիս հանդիպում է մի ծեր մարդու, որը վատ տեսողություն ուներ և քայլում էր շոշափելով: Թագավորը մոտենում է ծերունուն և հետաքրքրությունից դողված հարցնում.

- Դուք ո՞վ եք:
- Ես թագավոր եմ,- պատասխանում է ծերունին:
- Թագավո՞ր եք,- բարձրաձայն բացականչում է Ֆրիդրիխը,- իսկ ո՞ւմ վրա եք թագավորում:
- Ինքս ինձ վրա,- հպարտորեն պատասխանում է ծերունին:

Եթե մարդու հոգին Հիսուսով ազատված է մեղքերից և թագավորում է մարմնի վրա, ապա իսկապես մարդը թագավորում է ինքն իր վրա, և մեղքը երբեք չի կարող թագավորել նրա վրա:

Շեքելիս, 2014թ., №10 (61)

ԽՆԴՐԵՑԵ՛Ք, ԵՎ ՊԻՏԻ ՏՐՎԻ ՁԵՁ

Ժամանակով մի բարի թագավոր կար: Նա սովորություն ուներ ամեն իրիկուն հասարակ հագուստներով շրջել քաղաքում՝ տեսնելու համար, թե ինչպես է ապրում իր ժողովուրդը:

Մի երեկո, իր սովորական պտույտի ժամանակ նա տեսավ մի աղքատ մարդու, որն իր խրճիթի դռան առջև նստած, աղոթում էր ու մրմնջում.

- Տե՛ր Աստված, ինձ հարյուր ոսկի տուր:

Թագավորը լսեց ու անցավ: Քիչ այն կողմ գնալով՝ տեսավ մի ուրիշ աղքատ մարդու, որը նույնպես աղոթում էր ու ասում.

- Տե՛ր թագավոր, ինձ հարյուր ոսկի տուր:

Հետևյալ օրը թագավորը հրամայեց սկուտեղի վրա հարյուր ոսկի դնել, ծածկել փլավով ու հավի մսով և ուղարկել այն աղքատին, որը թագավորից էր հարյուր ոսկի խնդրում:

- Այն հիմարին էլ թող Աստված տա,- ինքն իրեն մրմնջաց թագավորը՝ մտածելով մյուս աղքատի մասին:

Նույն օրը երեկոյան թագավորը նորից դուրս եկավ պալատից և ուղղվեց դեպի այն աղքատի տունը, որին հարյուր ոսկի էր ուղարկել: Աղքատը, իր խրճիթի դռանը նստած,

դարձյալ աղոթում էր ու ասում.

- Տե՛ր թագավոր, ինձ հարյուր ոսկի տուր:

Այս լսելով՝ թագավորը շատ զարմացավ: Մոտեցավ ու հարցրեց.

- Ա՛յ մարդ, թագավորի կողմից այսօր քեզ փլավ չբերի՞ն:

- Բերին, շնորհակալ եմ:

- Կերա՞ր:

- Կերա՛:

- Ի՞նչ կար մեջը:

- Նուշ ու չամիչ:

- Ուրի՞շ:

- Հավի միս:

- Ուրիշ բան չկա՞ր:

- Ո՛չ:

- Բոլորը կերա՞ր:

- Ո՛չ, շատ էր: Մնացածը տվեցի ինձ պես աղքատ ու քաղցած հարևանիս:

Թագավորը մոռուքը շոյեց ու հեռացավ: Քիչ այն կողմ տեսավ մյուս աղքատին, որն ասում էր Աստծուն.

- Շնորհակալ եմ, Տե՛ր Աստված. որ լսեցիր աղոթքս ու հարյուր ոսկի ուղարկեցիր:

Թագավորը համոզվեց, որ ա՛յս մարդն էր խելացի: Նա դիմել էր ոչ թե իր աշխարհիկ տիրոջը՝ թագավորին, այլ Աստծուն, որ ղեկավարում է ոչ միայն մարդկանց, այլև ամբողջ Տիեզերքը:

ԶԱՐԹՆԻՐ ՎԵՐԶԱՊԵՍ

Հավատքի ճամփան շատերի համար
Մեղքը ծածկելու միջոց է հարմար,
Եվ ձեռնառու է այն գիտե՞ք, թե ում՝
Ով մի ոտքով է հավատքին հենվում,
Իսկ մյուս ոտքը հենած աշխարհին՝
Ապրում է այդպես՝ տեղ տալով չարին,
Ով Աստծու վախը իր մեջ չի պահում,
Մակայն միշտ Աստծու տուն է հաճախում,
Լսում է Աստծու խոսքը, աղոթում,
Ու հետո կյանքը հանգիստ վայելում
Եվ առանց սքափ հոգևոր քայլի
Ուզում է շահել սերը Հիսուսի:
Եվ այսպես քանի՞-քանի տարիներ
Խաբելով մարդկանց, նաև ինքն իրեն՝
Քայլում է իբր ճշմարիտ ճամփով,
Մակայն կուրացած հոգու աչքերով
Եվ դեռ հույս ունի, թե՛ ինչ էլ լինի,
Տերն իրեն երբեք մենակ չի թողնի:
Զարթնի՜ր վերջապես, ո՛վ խաբված հոգի,
Ճամփադ տանում է դուռը դժոխքի.
Բա՛ց արա հոգուդ աչքերը գոցված,
Որ տեսնես մեղքը՝ քո մեջ կուտակված:
Նորոգի՜ր ուխտդ Քարճրյալ Աստծու հետ,
Որ տեսնես Նրա փառքը առհավետ:
Ճշմարիտ է, որ մեր Տիրոջ լուծը
Քաղցր է ու թեթև, սակայն ո՞ւմ համար՝

Ով որ պահում է օրենքը Նրա,
Հույսը չի դնում աշխարհի վրա,
Ով որ ապրում է մաքուր ու արդար՝
Չի անում այն, ինչ իրեն է հարմար
Եվ ով որ ահեղ փորձության պահին
Ապավինում է լույ Տեր Հիսուսին:
Լսիր, սիրելիս, եթե դու սրտանց
Ուզում ես տեսնել Տիրոջը փառաց՝
Հայացքդ պիտի շեղես աշխարհից
Եվ ամուր կառչես Աստծու խոսքերից:
Ամեն կերպ սրտիդ պիտի համոզես
Զսպել քմահաճ խաղերն անհարկի,
Որ հետագայում չասես. «Ի՞նչ արի,
Ինչո՞ւ սխալիս առջև աչք փակի»:
Մենք բոլորս էլ մեղք ունենք անխտիր,
Միայն մեր Տերն է անմեղ, իմացի՜ր,
Բայց պետք է խոստովանել մեղքերը,
Որ ների մեզ մեր քարեգութ Տերը:
Սիրելի՜ հոգի, քանի դեռ ուշ չէ,
Ե՛կ, խոստովանի՜ր թույլ տված մեղքդ,
Բաց մի՛ թողնի՜ր քո փրկության հույսը,
Որ քեզ ընձեռեց մեր Տեր Հիսուսը:
Միայն այդ դեպքում դու կհասկանաս
Աստծու անսահման սիրո իմաստը,
Եվ հենց այդ սիրո լույսն էլ քեզ կօգնի
Տեսնել մեղավոր լինելուդ փաստը:

Ի՞նչ է ՍՊԱՍՈՒՄ ՄԱՐԴՈՒՆ, ԵԹԵ ՄԵՂԱՎՈՐ ՄԵՌՆԻ

Եվ ինչպես մարդկանց համար սահմանված է մեկ անգամ մեռնել և որից հետո՞ դադարաստան:

Երրայեցիս 9.27

Այն ժամանակ չախ կողմում եղողներին պիտի ասի. «Հեռացե՛ք Ինչնից, անիծյալնե՛ր, հավիտենական կրակի մեջ, որը պատրաստված է սատանայի և նրա հրեշտակների համար», Եվ սրանք պիտի զնան հավիտենական փանջանքի մեջ, իսկ արդարները՝ հավիտենական կյանքի»:

Մաթթեոս 25.41,46

Քանի որ չար մարդը քարի վախճան չի ունենում: Ամբարիշտների ճրագը պիտի հանգչի:

Առակաց 24.20

Որովհետև, եթե մարմնավորապես ապրեք, կմեռնեք, իսկ եթե Հոգով մարմնի գործերը ապանեք, կապրեք:

Հռովմեացիս 8.13

Հիտուը Նրան ասաց. «Մի՛ դիպչիր Ինչ, որովհետև դեռ չեմ համբարչել Իմ Հոր մոտ, բայց գնա իմ եղբայրների մոտ և ասա նրանց. «Ես բարչրանում եմ Իմ Հոր մոտ և չեմ Հոր մոտ, Իմ Աստծո մոտ և չեմ Աստծո մոտ»:

Հովհաննես 20.15

Ո՛չ էլ չեմ անդամները, որպես անիրավության գործիք, ընծայեք մեղքին, այլ չեմ անչե՛րն ընծայեք Աստծուն՝ որպես մեռելներից կենդանացածներ և չեմ անդամները՝ որպես արդարության գործիքներ, ընծայեցե՛ք Աստծուն:

Հռոմեացիներին 6.13